

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 2Obdo/86/2019  
Identifikačné číslo spisu: 4611200093  
Dátum vydania rozhodnutia: 13.02.2020  
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4611200093.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Silverside, a.s., Plynárska 7/B, Bratislava, IČO: 50 052 560, zastúpeného AK Herceg, s.r.o., Košická 56, Bratislava, IČO: 35 890 240, proti žalovaným: 1/ B. C. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX/X, R.; 2/ E. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/X, E., obaja zastúpení advokátskou kanceláriou AKMK, s.r.o., Farská 30, Nitra, IČO: 36 859 061, v konaní o náhradu škody spôsobenej nesplnením povinnosti, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 12. júna 2019, č. k. 8Cb/140/2011-1040, takto

### rozhodol:

- I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Topoľčany, ako súd prvej inštancie, napadnutým uznesením zo dňa 12.06.2019, č. k. 8Cb/140/2011-1040 rozhodol tak, že uznesenie Okresného súdu Topoľčany zo dňa 09.01.2019, 8Cb/140/2011-1017 v časti, ktorým sa žalobcovi vracia 50 % zo všetkých zaplatených poplatkov zrušuje. Žalobcovi 50 % zo všetkých zaplatených poplatkov nevracia.

2. Rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie tým, že žalobným návrhom podaným na okresný súd dňa 13.09.2010 sa pôvodný žalobca Credit Clearing Center, a.s. domáhal náhrady škody vo výške 664.113,22 eura spôsobenej nesplnením povinnosti v zmysle § 11 ods. 4 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoKR“) voči pôvodne označeným žalovaným 1/ až 3/ na tom základe, že žalovaní 1/ až 3/ L. T., B. C. G. a E. E. ako členovia predstavenstva dlžníka Bratislava print a.s., so sídlom Dr. Pavla Adámiho 17, Topoľčany, IČO: 35 789 204, si nespĺnili svoju povinnosť vyplývajúcu z § 11 ods. 4 ZoKR a nepodali včas návrh na vyhlásenie konkurzu úpadcu. V následnom konkurznom konaní bol žalobca uspokojený iba sumou 1.636,23 eura, čím mu bola spôsobená škoda 664.113,22 eura.

3. V priebehu konania vzal žalobca žalobu voči žalovanému 1/ L. T. nar. XX.X.XXXX., zomr.

XX.XX.XXXX späť, okresný súd preto uznesením zo dňa 21.03.2014, sp. zn. 8Cb/140/2011-622 konanie voči žalovanému 1/ zastavil.

4. Uznesením zo dňa 16.2.2015, č. k. 8Cb/140/2011-830 okresný súd pripustil, aby z konania vystúpil žalobca Credit Clearing Center, a. s., Miletičova 21, Bratislava, IČO: 35 839 651 a na jeho miesto vstúpila Bratislavská aukčná dražobná, s. r. o., Mlynské nivy 48, Bratislava, IČO: 36 664 219 z dôvodu, že na základe zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 02.01.2014 uzavretej medzi Credit Clearing Center, a. s., Miletičova 21, Bratislava, IČO: 35 839 651 a Bratislavská aukčná dražobná, s.r.o., Mlynské nivy 48, Bratislava, IČO: 36 664 219 prešli všetky práva, o ktorých sa koná v tomto súdnom konaní, na Bratislavská aukčná dražobná, s. r. o. Následne rozsudkom okresného súdu zo dňa 19.03.2015, č. k. 8Cb/140/2011-855 bola žaloba zamietnutá. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca. Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 29.02.2016, č. k. 15Cob/69/2015-889 bol rozsudok tunajšieho súdu zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie.

5. Uznesením Okresného súdu Topoľčany zo dňa 06.06.2017, č. k. 8Cb/140/2011-973 súd pripustil, aby z konania vystúpil žalobca Bratislavská aukčná dražobná, s. r. o., Mlynské nivy 48, Bratislava, IČO: 36 664 219 a aby na jeho miesto vstúpil Silverside, a.s., Plynárska 7/B, Bratislava, IČO 50 052 560.

6. Vo veci bol vytýčený termín pojednávania na deň 09.01.2019, na ktorom strany sporu navrhli schváliť zmier. Pretože strany sporu skončili súdne konanie schválením zmiernu po začatí prvého pojednávania, majú nárok na vrátenie 50 % zo všetkých, nimi zaplatených poplatkov tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 11 ods. 7 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení, podľa ktorého ak konanie skončia strany alebo účastníci schválením zmiernu po začatí prvého pojednávania, vráti sa im 50 % zo všetkých zaplatených poplatkov. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal aj na § 13 ods. 3 citovaného zákona, podľa ktorého o vrátení poplatku podľa § 11 nemôže súd rozhodnúť po uplynutí troch rokov od konca kalendárneho roka, v ktorom bol zaplatený; to neplatí, ak sa žaloba, návrh na začatie konania, odvolanie, žaloba na obnovu konania, dovolanie alebo kasačná sťažnosť vzala späť pred prvým pojednávaním.

7. Okresný súd uzavrel, že nakoľko strany sporu skončili konanie schválením zmiernu, k čomu došlo po začatí prvého pojednávania, ustanovenie § 11 ods. 7 citovaného zákona upravuje v takom prípade vrátenie 50 % zo všetkých zaplatených poplatkov. K použitiu tohto ustanovenia môže dôjsť iba za predpokladu, že neuplynuli 3 roky od konca kalendárneho roka, v ktorom bol ten ktorý súdny poplatok zaplatený tak ako to vyplýva z citovaného ustanovenia § 13 ods. 3. Z uvedeného vyplýva, že súdne poplatky boli žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom zaplatené dňa 01.04.2011, 21.11.2011, 24.10.2012 a dňa 15.04.2015.

8. Súd prvej inštancie zdôraznil, že súdny zmier je procesným spôsobom riešenie sporov, ktorý predpokladá návrh na uzavretie zmiernu a jeho akceptáciu druhou stranou. Obsahom prípustného zmiernu je dohoda, ktorou sa upravujú hmotnoprávne vzťahy, ktoré sú predmetom konania. Samotný obsah zmiernu pritom nemusí byť bezpodmienečne uzatvorený v znení ako predmet sporu, nemusí vyčerpať predmet sporu, prípadne môže prekročiť rámec predmetného konania, vždy však musí byť zřejmé, ako boli vysporiadané nároky, ktoré tvorili predmet konania. Z uvedeného vyplýva, že vrátenie súdnych poplatkov po uplynutí lehoty podľa § 13 ods. 3 je možné len v prípadoch ustanovených v § 13 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch, teda len ak je dôvodom vrátenia súdnych poplatkov späťvzatie návrhu, odvolania alebo dovolania, ku ktorým došlo pred prvým pojednávaním. Pokiaľ dôvodom vrátenia zaplateného súdneho poplatku je uzavretie súdneho zmiernu stranami sporu, podľa § 11 ods. 7 zákona o súdnych poplatkoch nemožno súdny poplatok vrátiť po uplynutí uvedenej trojročnej lehoty. Preto bolo potrebné v súlade s ustanovením § 12 ods. 3 zákona o súdnych poplatkoch zrušiť predchádzajúce rozhodnutie o vrátení súdnych poplatkov žalobcovi a rozhodnúť, že tieto žalobcovi nevracia.

9. Vzhľadom na uvedené, okresný súd zdôraznil, že nemohol inak rozhodnúť o tomto nároku a pokiaľ ide o obsah sťažnosti žalobcu, súd v tejto súvislosti uviedol, že žalobca a žalovaní boli zastúpení v danej veci svojimi právnymi zástupcami na základe plnomocenstva. Pri kvalifikovanom právnom zastúpení

strany sporu uzatvorili súdny zmier, v ktorom sa mohli dohodnúť o náhrade trov konania a zohľadniť skutočnosť, že žalobcovi s poukazom na ustanovenie § 13 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb., a s poukazom na dátum zaplatených súdnych poplatkov a dátum uzavretia zmiernu nemôžu byť súdne poplatky vrátené.

10. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalobca dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie (§ 420 písm. d/ C. s. p.); ako aj tým, že procesným postupom odvolacieho súdu mu bolo znemožnené uskutočňovať jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.).

11. Žalobca zdôraznil, že súd prvej inštancie vydal napadnuté uznesenie v príkrom rozpore s ust. § 226 a § 230 C. s. p. a v týchto ustanoveniach zakotvenou základnou procesnou zásadou o prekážke veci rozsúdenej /res iudicata/. V danom prípade súd prvej inštancie nevykonával opravu chyby v písaní a počítaní alebo inej nesprávnosti v zmysle § 224 C. s. p. pričom v danom prípade sa nejednalo o opravné uznesenie.

12. V súvislosti s § 12 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, na ktoré v rámci odôvodnenia napadnutého uznesenia odkazuje súd prvej inštancie, považoval žalobca za potrebné uviesť, že uvedené ustanovenie upravuje možnosť zrušenia alebo zmeny rozhodnutia súdu aj bez návrhu, ale výslovne len v prípade rozhodnutí, ktorými súd rozhoduje o poplatkovej povinnosti /t. j. rozhodnutí, ktorými súd rozhoduje o vyrubení súdneho poplatku a povinnosti strany sporu na jeho zaplatenie/, nie v prípade rozhodnutí o vrátení súdneho poplatku. Ako je napokon podľa žalobcu zrejme z výrokovej časti napadnutého uznesenia o schválení súdneho zmiernu, ako aj zo samotnej podstaty tohto typu uznesení, jedná sa o rozhodnutie vydané vo veci samej, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia zakladá prekážku už rozsúdenej veci a ktoré nie je možné bez ďalšieho konajúcim súdom z vlastnej iniciatívy bez akéhokoľvek podnetu strán sporu a/alebo zákonných dôvodov na jeho zmenu/zrušenie meniť po tom, ako nadobudlo právoplatnosť.

13. Žalobca je preto názoru, že vyššie popísaný postup súdu prvej inštancie nemá žiadnu oporu v zákone, naopak je v príkrom rozpore s ustanoveniami Civільného sporového poriadku, pričom závažným spôsobom zasahuje do Ústavou SR chránených a garantovaných základných práv žalobcu. Napadnuté uznesenie podľa žalobcu napokon vykazuje aj znaky arbitrárnosti a svojvôle. Súd prvej inštancie taktiež podľa názoru žalobcu svojím nesprávnym procesným postupom mu ako žalobcovi znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.) bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu treba odmietnuť.

15. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

16. Podľa ustanovenia § 419 C. s. p., proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného ustanovenia expressis verbis vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže dovolacie konanie uskutočniť, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

17. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

18. Podľa § 431 ods. 1 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

19. Zároveň v zmysle § 440 C. s. p. platí, že dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi. Je pritom významné, aký dovolací dôvod vo svojom dovolaní uplatnila strana sporu a ako ho vymedzila.

20. Žalobca vo včas podanom dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 431 C. s. p. (konkrétne v existencii vady podľa § 420 písm. d/ C. s. p. a vady zmätočnosti uvedenej v ustanovení § 420 písm. f/ C. s. p.), čím vymedzil pre dovolací súd záväzný rozsah na uskutočnenie dovolacieho prieskumu. K takto vymedzeným dôvodom prípustnosti dovolania podľa § 420 C. s. p., dovolací súd uvádza, že k dovolaciemu prieskumu pristúpiť nemohol, nakoľko dovolaním napadnuté uznesenie je rozhodnutím súdu prvej inštancie, nie rozhodnutím odvolacieho súdu, z ktorého dôvodu je dovolanie žalobcu neprípustné.

21. Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ C. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné.

22. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p.

23. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.